

skulde være Tilfældet for vort Vedkommende. Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling her i Tinget.

Zahle: Det glæder mig at kunne konstatere, at der ikke fra nogen Side er rejst Modstand imod, at denne Lovs Gyldighed forlænges. Det er ogsaa ganske naturligt. Thi medens der maaske kunde være Tvivl — og det er jo et Faktum, at der i Fjor var en saadan Tvivl hos mange — om, hvorvidt Loven i det hele taget skulde gives — jeg maa takke den daværende Indenrigsminister for den energiske Støtte, han den Gang gav Tanken, saaledes at denne fortræffelige Foranstaltning blev ført ud i Livet —, maa man nu, efter at Foranstaltningen er ført ud i Livet, sige, at Sagen ligger helt anderledes, og det vilde være ganske urimeligt nu at afbryde. Der er ved denne Foranstaltning i Sandhed ikke sket nogen Skade. Jeg kan positivt oplyse, at alle de tre Kreditforeninger, som dette Forbud omfatter, har ført en aldeles fredelig Forhandling med alle de Udlændinge, som har Obligationer, der er udstedt af disse Foreninger. Alle Udlændinge faar vedblivende deres Kupons og deres udtrukne Obligationer indfriet efter Sterlingkurs, saa ingen Udlænding har noget som helst at beklage sig over. Hele denne Sag har heller ikke fremkaldt et eneste vredt Ord fra nogen Udlænding. Det hele er gaaet paa den fredeligste og venskabeligste Maade. Mange har vendt sig til Kreditforeningerne for at faa Oplysninger om, hvad de skulde foretage sig for at faa deres Ret til vedblivende at faa Sterlingbetaling anerkendt. Naar de har faaet disse Oplysninger, har de været fuldkommen tilfredse, der har ingen Misfornøjelse været hos nogen med den Behandling, de har faaet.

Under disse Forhold vilde alt gaa ganske roligt, hvis man vedtog en Forlængelse af Lovens Gyldighed for nogle Aar. Der er af den højtærede Indenrigsminister her foreslaaet en 5-aarig Gyldighedstid. Jeg synes, det er meget passende, men naar det fra anden Side siges, at man vel vil forlænge Lovens Gyldighed, men ønsker, at Gyldighedstiden skal være noget kortere, f. Eks. til Udgangen af 1926, kan jeg ogsaa gaa ind paa det, idet jeg kan erkende, at der kan være nogen naturlig Aarsag til at sætte den samme Frist for denne Lovs Gyldighed som for Valutaordningens. Det skal jeg derfor for mit Vedkommende paa ingen Maade modsætte mig, men tværtimod være glad

ved at acceptere Loven i den ændrede Skikkelse.

Indenrigsministeren (Hauge): Jeg takker de 4 Ordførere for det velvillige Tilsagn, de har givet mig om Medvirken til Gennemførelse af det foreliggende Lovforslag. Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup gjorde Indvendinger mod Bestemmelsen om, at Forbudet mod Udførsel af Kreditforeningsobligationer og Kupons skal opretholdes indtil 1930. Efter hans Opfattelse bør Forbudet kun gælde for Tiden indtil Udløbet af 1926, fordi Forbudets Gyldighedstid derved falder sammen med den Tid, hvori Valutaforanstaltningerne skal gælde. Den samme Indvending blev gjort af det ærede Medlem Hr. Pürschel, der talte paa det konservative Folkepartis Vegne. Han mener ogsaa, at man skal nøjes med at forlænge Udførselsforbudets Gyldighed til Udgangen af Aaret 1926, og efter at det ærede Medlem Hr. Zahle ligeledes har sluttet sig hertil, kan jeg nok skønne, at det vil være heldigst, at jeg ogsaa slutter mig til det. Dette kan jeg saa meget bedre gøre, som det jo ikke i nogen Henseende forandrer Lovforslagets Karakter. Naar jeg har foreslaaet, at Forbudet skulde gælde i 5 Aar, er det udelukkende ud fra den Betragtning, at det ingenlunde er heldigt for de paagældende Kreditforeninger, at det Spørgsmaal, her er Tale om, alt for hyppigt bliver Genstand for Drøftelse i den danske Rigsdag, men forhaabentlig vil Forholdene her i Landet, naar vi naar Udgangen af 1926, have artet sig paa en saadan Maade, at vi da ikke atter skal forlænge Forbudet — det faar vi nu se til den Tid. Jeg skal, som sagt, ikke gøre nogen Indvending imod, at der stilles et Ændringsforslag, hvorefter Forbudets Gyldighed indskrænkes til den nævnte Tid.

Maa jeg i øvrigt gøre den Bemærkning til, hvad der er sagt om Betimeligheden af, at man i det hele taget i sin Tid vedtog dette Lovforslag, at efter min Opfattelse var det umuligt, da Lovforslaget blev vedtaget, paa fuldkommen nøgtern Vis at skønne over, hvorvidt man gjorde mest Skade ved at give Loven eller undlade at give den, men der er dog ingen Tvivl om, at dersom man ikke havde vedtaget Lovforslaget, vilde Kreditforeningerne være kommet i en overordentlig vanskelig Situation. Saa vilde det ikke være blevet derved, at Østifternes Husmandskreditforening havde været nødt til at forhøje sin Rente for de paagældende Effekter med 1 pCt., men